

ת"פ 33192/04/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד שלמה טורדגמן (עציר)-ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 33192-04-21 מדינת ישראל נ' טורדגמן(עציר)

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	מדינת ישראל-תביעות נגב
	ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
	נגד
	שלמה טורדגמן (עציר)-ויעוד חזותי
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה
הנאשם	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **גניבה** - על פי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירת **הסגת גבול** לפי סעיף 447 (א)(1) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 7.4.21 בשעה 06:50 או בסמוך לכך, בקניון הנגב בבאר שבע ובטרם פתיחתו לכניסת לקוחות, הסיג הנאשם גבול לבית העסק "שאנטי" שהינו דוכן תכשיטים (להלן: "בית העסק"), בו עובדת המתלוננת, בכך שנכנס אל תוך שטח בית העסק עם פלג גופו העליון וזאת בכוונה לבצע גניבה.
- בהמשך לכך, גנב הנאשם מן הדוכן שעון יד בשווי 600 ₪ (להלן: "הרכוש"), בכך שנטל ונשא את הרכוש בלא הסכמת המתלוננת, במרמה ובלי תיבעת זכות בתום לב, תוך שהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכוש מהמתלוננת שלילת קבע.

טענות הצדדים לעונש

3. ביום 23.6.21 נשמע טיעון הצדדים לעונש.
- מטעם המאשימה הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם [ת/1], מאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ 14130-03-18 מיום 27.3.14 [ת/2].

4. **ב"כ המאשימה** ציינה כי הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן וסקרה את עובדותיו.

המאשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נגרמו מביצוע העבירות בעיקרן פגיעה בזכות הקניין.

נטען כי מבחינת מתחם הענישה ניתן לראות בעבירות מסוג זה ענישה מגוונת בהתאם לנסיבות המקרה, שלעיתים מתחילה ממאסרים קצרים בפועל.

נטען, כי במקרה זה הנאשם הסיג גבול לקניין בטרם פתיחתו וגנב רכוש לא פעוט. על כן, המתחם צריך להיות 5-10 חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם נטען, כי לאור העבר הפלילי הכולל 14 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, וביצוע העבירה בתקופת התנאי, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי-עליון של המתחם.

נטען, לעניין הפעלת התנאי, כי הנאשם הורשע לאחר גזר הדין בו הוטל בעבירת רכוש מסוג פשע, אז הופעל תנאי אחד וכיום יש להפעיל את התנאי הנוסף, של עבירת רכוש מסוג עוון.

5. **ב"כ הנאשם** הדגיש, כי הסגת הגבול המיוחסת לנאשם איננה לשטח הקניין אלא לשטח הדוכן. עצם הכניסה לקניין אינה מהווה עבירה. מדובר, איפוא, בהסגת גבול פשוטה, ללא תיחכום או היקף משמעותי, בתיקים שכיחים שלעיתים קרובות מסתיימים בהסכמה בענישה צופה פני עתיד. לעניין זה, הפנה למסמך להבניית הענישה של יחידת התביעות ונטען, כי טיעון המאשימה לעונש אינו מתיישב עם מסמך זה בהיעדר נסיבות מחמירות.

ב"כ הנאשם ביקש שבית המשפט יאמץ את המתחם הקבוע באותו מסמך - מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי בעניינו המאסר המותנה איננו חל שכן כבר הופעל בתיק קודם. נטען, כי בגזר דין קודם פוצל התנאי על מנת לא להכביד על הנאשם בהטלת תנאי כבד בגין עבירה פחותה והדבר לא צריך לפגוע בו בהפעלת שני התנאים. לכל הפחות, יש להתחשב בכך שהתנאי כבר הופעל ולהפעילו בחופף.

נטען, כי לנאשם נסיבות חיים קשות, הוא דר רחוב שנכנס לקניין עם כל מטלטליו כדי להתפנות ואגב כך ניצל הזדמנות וביצע את העבירה.

נטען, במהלך שהותו במעצר הנאשם נגמל מסמים.

לאור זאת נטען, כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם ולכל היותר להסתפק בתקופת מעצרו או בתקופת התנאי.

הצדדים הבהירו, כי השעון לא הוחזר לבעלים.

6. **הנאשם** מסר כי הוא מצטער ומביע חרטה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. **הערך החברתי** שנפגע במקרה של **הסגת גבול פלילית וגניבה** לבית עסק הוא שמירה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור בכללותו.

9. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: מדובר בעבירה ברף הנמוך, ללא תחכום או התארגנות קודמת ואף אין אינדיקציה לתכנון מוקדם. ביצוע העבירה לא היה כרוך בגרימת נזק לרכוש ופרט לרכוש שנגנב, ולא הוחזר, לא גרם נזק מוחשי כתוצאה מן העבירה. כאשר מדובר בהסגת גבול לבית מגורים, בית המשפט ישקול גם את פוטנציאל הנזק ואת החשש להסלמת האירוע במקרה שבו דיירי הבית נמצאים בו בעת ביצוע עבירה. במקרה זה מדובר בדוכן שהוא בתוך קניין ציבורי - שטח ציבורי פתוח לכלל עוברי אורח. מדובר, איפוא, בפגיעה בערכים מוגנים שהיא ברף הנמוך.

מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ברע"פ 7073/07 **אליהו נ' מדינת ישראל** (29.8.07) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, אשר דחה את ערעורו של נאשם מחוסר בית, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע על סמך הודאתו בעבירה של הסגת גבול והושת עליו עונש של שני חודשי מאסר ושישה עשר חודשים נוספים על תנאי.

ב. ברע"פ 1068/13 **מלסה נ' מדינת ישראל** (20.2.13) אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, אשר דחה את ערעורו של מי שהורשע בשורה של עבירות פריצה, גניבה והסגת גבול, וקבע כי העונש שהושת על המבקש מעיד על איזון ראוי ואף מקל. באותו מקרה נקבע ע"י ביהמ"ש השלום כי מתחם הענישה ההולם עבירה בודדת של הסגת גבול הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד

10 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה ממאסר מותנה של 6 חודשים למאסר בפועל של 7 חודשים עקב חומרת מעשה הגניבה, עברו הפלילי הלא זניח של הנאשם והתרומה שעל בתי המשפט לתרום להשבת הביטחון לציבור, בכלל, ולמגזר החקלאי, בפרט.

ד. ברע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.15) נידון עניינו של נאשם צעיר ללא עבר פלילי אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול וגניבה. באותו מקרה, נכנס המבקש יחד עם 3 קטינים למחסן נעול שאת מפתחותיו השיגו בדרך שאינה ידועה, והם נטלו מן המחסן קרטון עם כלי עבודה. בנוסף, צירף הנאשם תיק שבו הודה והורשע בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר אשר המליץ על אי הרשעה ועל השתת צו מבחן, של"צ ופיקציות. אף על פי כן, הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה ולכן הותירו על כנו.

ה. ת"פ (ת"א) 25186-08-13 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** - הנאשם הורשע בגין ביצוע עבירות רכוש, בכך שנכנס לבתי עסק וגנב בקבוקי משקה משכר. בית המשפט הורה על הטלת עונש בן 5 חודשי מאסר, הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים שירוצה בחופף למאסר שהוטל עליו, כך שסה"כ תקופת המאסר היא 8 חודשי מאסר בפועל.

ו. לאחרונה ניתן גזר דין על ידי מותב זה בת"פ 34176-02-21 **מדינת ישראל נ' יוסף** (24.6.21) שם הורשע הנאשם באירוע בעל מאפיינים דומים של הסגת גבול לדוכן פתוח וגניבה ממנו. נקבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר, אך זאת בשל מאפיינים רפואיים וקוגניטיביים שברקע, שנקבע כי משפיעים על מידת אשמו של הנאשם. בסופו של דבר, בשל עברו הפלילי, הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל והופעל תנאי קודם.

10. במכלול הנסיבות של ביצוע כמפורט לעיל ובשים לב לפסיקה הנוהגת, מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 3-10 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

11. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לזכות הנאשם יש לקחת בחשבון, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו וכן חסך זמן שיפוטי יקר.

כן יש לקחת בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם כטענת ב"כ הנאשם.

12. לחובת הנאשם יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי המכביד, את העובדה שביצע את העבירות המיוחסות לו בתקופת התנאי.

13. אין במקרה שבפניי שיקולי שיקום המצדיקים להתחשב בעונשו של הנאשם, גם לא בגדרי המתחם.

14. במכלול הנסיבות ובשים לב לצורך הברור הקיים במקרה זה בהתרעת היחיד, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם.

הפעלת המאסר המותנה:

15. עיינתי בטענות ב"כ הנאשם בנוגע להפעלת התנאי שהוטל עליו בגזר הדין **ת/2**. כן עיינתי בגזר הדין שניתן בענייני בגזר הדיןבו הופעל אחד התנאים (ת"פ 52181-11-18).

אכן, כטענת הסניגור, כאשר בית המשפט מטיל עונש מותנה "מפוצל" לסוגי עבירות עוון ופשע, או מבחין בדרך אחרת בין עבירות חמורות לחמורות פחות המגנות על ערכים דומים, מטרת הפיצול היא להימנע ממצב שבו מוטל תנאי חמור בגין עבירה ברף הנמוך.

מטרת הפיצול להרתיע את הנאשם כפי מידתו.

במקרה שבפניי, התנאי החמור יותר הופעל כנגד הנאשם בתיק קודם, שבו ביצע עבירת רכוש מסוג פשע. התנאי הנוסף לא הופעל, שכן לא הורשע בעבירת רכוש מסוג עוון.

מבחינה משפטית - התנאי חל ויש להפעילו.

שאלה אחרת, היא צורת ההפעלה: הפרקטיקה המשפטית הנהוגה היא, כי גם לו הורשע הנאשם בתיק הקודם בעבירת רכוש נוספת מסוג עוון, התנאים לא היו מופעלים במצטבר זה לזה בשים לב לדמיון בערכים המוגנים הנפגעים.

משכך, יש להפעיל במקרה זה התנאי בחפיפה.

סוף דבר:

16. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.

ב. הפעלת המאסר המותנה מת"פ 14130-03-18 בן 4 חודשים, כך שירוצה בחופף לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה.

בסך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, במעמד הצדדים.